

IMPUNITAT BANCÀRIA

Ben coneguda per tothom és la impunitat pura i dura de la que gaudeixen les entitats bancàries i financeres al nostre país. Unes pràctiques totalment abusives i sense cap mena d'ètica professional o codi de conducta que afecta en bona part a qui són, de fet, els seus propis clients. Sens dubte és una vergonya que té el vist-i-plau de tot el sistema econòmic del país i, com no, també dels partits polítics, que sembla que els interessa més tirar-se els plats bruts els uns als altres en comptes de debatre i aprovar lleis que realment acabin d'una vegada per totes amb aquest *lobby* que engreixa encara més les butxaques d'unes empreses privades que juguen, especulen, inverteixen i s'enriqueixen amb els diners aliens.

Comissions per mantenir obert un compte bancari, treure diners del caixer automàtic, ingressar xecs, devolució d'efectes, anul·lació de càrrecs, obertura o cancel·lació d'hipoteques, amortització de préstecs, disposar d'una targeta de crèdit, realitzar transferències... n'hi ha de tota mena i per a tots els gustos. Fins i tot s'atreveixen a cobrar-les per fer donacions a entitats humanitàries. El què passa és que segons tingui més o menys plena la butxaca, o sigui, si és un client de primera o de segona, les comissions poden reduir-se de manera substancial o fins i tot desaparèixer. O sigui, que una bona part de tot plegat va en funció del tracte preferencial que li dispensin a la seva entitat. A qui més té és a qui menys se li cobra, sens dubte una regla inversament proporcional a la lògica.

I a sobre cada any quan les entitats bancàries publiquen els resultats anuals podem conèixer tots plegats les xifres astronòmiques de beneficis d'aquest sector dominant de l'economia mundial, una bona part, gràcies a les comissions. Darrerament, segons comenten, volen arribar a tocar sostre, que les comissions que apliquen garanteixin un 100% de les despeses que tingui l'entitat bancària. O sigui, un negoci rodó.

Però el més greu és que la llei ho permeti, que ningú posi fil a l'agulla per acabar amb aquest caràcter prepotent i manipulador dels bancs i caixes. Per tant, de moment, han de ser el propis clients, de manera individual, els que han de lluitar dia rera dia contra aquestes pràctiques abusives i que la relació amb l'entitat bancària no suposi una despesa des del mateix moment que s'entra per la porta.

Diari de Girona, dimarts 5 de juliol de 2005